

Liczba bież.	Gatunki monet	W i e d e n		K r e m n i t z		K a r l s b u r g		M e d y o l a n (pokońcem maja 1859)		W e n e c y a		R a z e m	
		sztuki	w wartości złr. w. a.	sztuki	w wartości złr. w. a.	sztuki	w wartości złr. w. a.	sztuki	w wartości złr. w. a.	sztuki	w wartości złr. w. a.	sztuki	w wartości złr. w. a.
11	IV. Srebrne monety handlowe. Talar lewantyński w wewnętrznej wartości zł. 2,104 ⁸³ w. a.	833333	1754024. ⁸⁰	33476	70461. ²⁹	109730	230962. ⁹⁹	5366171	11294877. ⁷⁰
12	V. Monety złote		korony		korony		korony		korony		korony		korony
13	Korony	10235	10235	3974	3974	1885	1885	93710	93710
14	Półkorony	402302	201151	6496	3246	17140	8570	947	473. ⁵	471995	235997. ⁵
15	Dukaty pojedyncze po 0,344 ²¹ 1711899	1151458	396345. ³³⁷⁵	33876	11659. ⁸²⁷⁸	288260	99222. ⁴⁷⁰¹	23520	8095. ⁸⁵⁹⁶	2261408	778403. ⁴³⁵⁰
16	„ koronne
16	„ podwójne	38374	52835. ⁴²¹⁰
16	„ poczwórne	13129	18076. ⁰²²⁶
	Razem	1577124	625807. ⁹⁶⁰¹	40370	14907. ⁸²⁷⁸	305400	107792. ⁴⁷⁰¹	3974	3974	26352	10454. ⁸⁵⁹⁶	2865487	1160945. ⁷⁵⁶⁹
	Ogółowe wybicie	190765706		129144671		38316705		29410896		26881637		586985950	
													złote w. a.
	Monety waluty austriackiej												58579756. ³⁶
	Talary lewantyńskie												2055448. ⁵⁸
	Monety złote 762.936. ⁶¹⁷⁶ koron po zł. 13.50 wal. austr.												10299644. ⁵⁹
	Razem												70934849. ²⁵

Hiszpania.

(Konwencja z stolicą apostolską. — Depesze z teatru wojny.)

Madryt, 15. stycznia. Urzędowa gazeta madrycka ogłasza konwencję zawartą 25. sierpnia 1859 między J. S. Papięzem i Królową Izabellą. Główne jej postanowienia są takie: Rząd Jej katolickiej Mości ze względu na smutne wypadki, jakich dobra kościelne doznały rozmaitemi czasami, i przejęty życzeniem zabezpieczyć na zawsze kościołowi spokojne posiadanie tych dóbr i praw, a zapobiedz wszelkiemu nadwężeniu uroczystego konkordatu z 16. marca 1851, przyrzeka św. stolicy apostolskiej, że na przyszłość nie może mieć miejsca sprzedaż, wymiana, ani inne jakie ustąpienie dóbr pomienionych bez potrzebnego pozwolenia św. stolicy apostolskiej. Rząd hiszpański uznaje na nowo wolne i zupełne prawo kościoła, że bez żadnego ograniczenia może wszelkie dobra i wszelkiej wartości nabywać, posiadać i używać. Znosi się przeto niniejszem wszelkie rozporządzenia wydane przy szczególnej w tej mierze sposobności. Dobra, jakie kościół w ten sposób nabędzie, niemają być policzone do dotacji konkordatem zabezpieczonej. Rząd uznaje kościół za bezwarunkowego właściciela dóbr mu przynależnych; a że dobra te po większej części podupadły, tudzież ze względu, że administracja ich jest trudna, i że przychód z nich podają rozmaicie, przeto rząd oświadcza gotowość do zamiany ich za papiery skarbowe, a to po oszacowaniu dóbr tych przez biskupa, w którego dycezyi leżą, jak niemniej i przez kapitułę. Św. stolica apostolska zgodziła się na tę propozycję, lecz zastrzega sobie na nietykalną własność biblioteki seminariów i duchownych domów poprawczych. Rząd nie będzie w niczem przeszkadzać zwołaniu synodów dycezalnych, i mogą przelożeni duchowni rozpisywać je każdą razą według własnego uznania.

— 18. stycznia. Wiadomości z widowni boju sięgają po dzień 17. stycznia. Dnia 15. wieczorem obsadzili Hiszpanie wszystkie punkta, które dominują nad doliną tetuańską, lecz na dalszych wzgórzach widać jeszcze było oddziały nieprzyjacielskie. O'Donnell odhły tegoż jeszcze dnia radę wojenną z naczelnym dowódcą marynarki, poczem dnia 16. nastąpiło wiadome już wyładowanie dywizji Rios u uścia rzeki Tetuan wśród ognia działowego eskadry hiszpańskiej, na której z kasztelów nieodpowiadano. Hiszpanie zdobyli podobno i obsadzili już te kasztele, gdyż w depeszy z 17. stycznia tak stoi: „W kasztelach u uścia rzeki Tetuan znaleźliśmy siedm dział i znaczne zapasy amunicji. Nieprzyjaciel chciał wprawdzie nacierać na stanowiska nasze, lecz spędzono go kilkoma wystrzałami z dział. Kule nasze donosiły prawie aż do Tetuanu. Poczyniono już wszelkie potrzebne przygotowania do przeprawy przez rzekę i do pochodu ku Tetuanowi. Armia Maurów zajęła stanowisko w Serriera-Dermejas.“

Francja.

(Wiadomości bieżące. — Przemysł i fabryki znepokojone. — Statystyka wścieklizny nakazana. — Umowa telegraficzna z Bawaryą. — Obrót w stosunkach krajowych. — Dochody z podatków niestałych.)

Paryż, 19. stycznia. Pan Thouvenel przyjechał dziś, jak donoszą telegrafem do Marsylii i wyruszył niezwłocznie w dalszą podróż do Paryża.

— Pan Lesseps przyjechał tu dziś z Marsylii.

— Temi czasami przyjdzie Cesarowi zająć się zupełnie przyjmowaniem deputacji ze wszystkich stron Francji. Jedni wynurzają Cesarzowi w skargach pełnych uszanowania obawy swoje, jak n. p. deputowani z Roubaix, Sedan i z wielu miejsc fabrycznych w stronach północnych, i inni oświadczają szczerą podziękę, mianowicie deputacye z miast nadmorskich i z okolic winorodnych. Dzisiaj zrana przyjmował Cesarz deputacyę najznakomitszych właścicieli hut żelaznych. Główni stronnicy monopolu niepokoją się wielce, lecz

w obec listu cesarskiego nieśmieją w dziennikach wystąpić jawnie z opozycją. Zakłopotani bogacze milionowi, którzy radziby utrzymać i nadal cła ochronne, uzalają się głośno, że są zrujnowani, i odgłaszają się, że fabryki swoje zamkną, i że z tej przyczyny milion robotników zostanie bez chleba. Sam tylko Jan Dollfus — wierny swym zasadom — stawiać miał w obronie handlu wolnego, chociaż musiał przy tem oświadczyć, że to wielka z jego strony niewdzięczność, gdyż protekcja przynosi mu rocznie 1,800.000 franków. Jest to stanowczym zamiarem Cesarza poprawić położenie robotnika francuskiego, który od angielskiego więcej pracuje, a jednak o 20% mniej zarabia. Miał oświadczyć, że przemysł, który tylko za pomocą cła bronných zdołał się utrzymać, zawiadomiony był już o jego zamiarach od lat pięciu, i że przeto miał dość czasu, by się według tego urządzić. Przeszedł już czas i pora cła bronných, i nie w jego też mocy wskrzesić umarłych.

— *Monitor* donosi: Dnia 14go zawarł p. Baroche z posłem bawarskim, p. Wendland, ratyfikację umowy telegraficznej między Francją i Bawaryą. — Minister rolnictwa i handlu przepisał wszystkim prefektom, by utrzymywali dokładną statystykę wszystkich wypadków wścieklizny. W odnoszącym się okólniku wspomiano także i o sprawozdaniu dr. Tardieu, lekarza posiadającego wielką powagę w medycynie sądowej, w którym za jedyny środek kuracji to uważa, by natychmiast ranę wypalono żarzącym żelazem. Wszystkie inne środki są niepewne, a zatem i bardzo niebezpieczne.

— *Pays* donosi, że we wszystkich ministeriach pracują teraz nad wykonaniem nowego programu cesarskiego, a rada państwa zajmuje się temi częściami, które mają być przedłożone ciału prawodawczemu.

— *Constitutionnel* zaprzecza, jakoby gwardya zuawów i pułk zandarmów gwardyi miały być rozwiązane.

— Jak słyhać, powołał Cesarz telegrafem głównych reprezentantów fabryk żelaznych na narady, którym będzie sam przewodniczył.

— Dochód z niestałych podatków wynosił w zeszłym roku 1,094.644.000 fr., z czego przyniosły taksy hipoteczne, rejestrowe, kancelaryjne i t. p. 271.311.000 fr.; tytoń 178,744.000 (5½ milion. więcej niż w roku 1857); napoje 174.271.000 (2½ milion. więcej niż 1857); cło przywózowe od towarów 109,810.000 (5½ milion. mniej niż 1857, chociaż 2½ mil. więcej niż 1858); zagraniczny cukier 34.891.000 (5 mil. więcej niż 1857 a 12 mil. więcej niż 1858); sól 8,723.000; krajowy cukier 57,585.000 (16 mil. więcej niż 1857 a 6 mil. mniej niż 1858); podatek stempłowy 53½ mil.; zboże 1,227.000; cło wywózowe 4,221.000; cło żeglugi 4,351.000; proch 9,416.000 (1,838.000 mniej niż 1857, a 597.000 mniej niż 1858); taxa listowa 46,498.000 (4½ mil. więcej niż 1857).

Szwajcarya.

(Pan Turgot do Paryża. — Kolegium Boromeusza. — Petycja biskupów szwajcarskich odrzucona. — Kwestya mennicza.)

Berna, 16. stycznia. Francuski poseł, p. Turgot, oznajmił radzie federacyjnej, że otrzymał na kilka tygodni urlop i odjeżdża do Paryża.

— Rada federacyjna otrzymała od rządu piemonckiego odmowną odpowiedź na wniosek względem odkupienia 24 wolnych miejsc dla katolickich Szwajcarów w kolegium Boromeusza.

— Rada stanu przyjęła 23 głosami przeciw 11 uchwałę rady narodowej względem odrzucenia petycji biskupów szwajcarskich.

— Względem kwestyi menniczej, którą od dłuższego już czasu zajmują się rządy kantonalne, instytuta bankowe i znawcy, wyszło teraz z druku poselstwo rady federacyjnej. Z przedłożonych w tej mierze wniosków oświadczyło się 25 za bezwarunkowym uprawnieniem francuskich monet złotych w wartości nominalnej; 13 innych uważają wprawdzie stanowcze zatrzymanie stopy srebrnej za

niepodobne, ale doradzają z różnych powodów tymczasową zwłokę; trzy rządy nakoniec żądają zatrzymania czystej waluty srebra.

Włochy.

(Nowe ministerium w Turynie. — Dekret Faryniego względem prasy. — Komitet werbowniczy.)

Turyn, 17. stycznia. Przesilenie ministerialne zaczęło się od podania się do dymisji ministra oświecenia, hrabi Casati rodem z Mediolanu, który upraszał o dymisję, że w sprawach obchodzących Lombardję nie mógł się pogodzić z kolegami swymi. Za jego przykładem poszli generałowie Dahormida i Lamarmora. Król nie chciał z początku przyzwolić na ich dymisję. Lecz nazajutrz podał się Ratazzi do dymisji z całym gabinetem. Wezwano więc hrabię Cavour'a z wili jego Leri, i miał z Królem długą konferencję. Król się i dłużej jeszcze ociągał, tak że rozeszła się pogłoska, jakoby Cavour wybierał się w poselstwie do Paryża i Londynu, lecz 16. dowiedziano się nareszcie, że polecono mu złożyć nowe ministerium.

Modena. Dekret Faryniego rozporządza:

„Cenzura prewencyjna w sprawach druku jest zniesiona. W królewskich prowincjach emiliańskich ogłoszone będą piemontskie ustawy prasy z 26. marca 1848, 26. lutego 1852, 20. czerwca 1858 i 20. kwietnia 1859, i pozostaną tak długo w mocy obowiązującej. „dopóki administracja tych prowincji nieprzejdzie istotnie pod rozkazy rządu Jego król. Mości;“ aż do tej chwili będą rozstrzygać przestępstwa prasy zwyczajne władze podług ustaw istniejących w tych prowincjach.“

— Wychodzący w Modenie humorystyczny dziennik *Avvenire* został zawieszony, a redaktorowi wytoczono kryminalny proces za artykuł z następującem Motto: „Doniesienie dla biednych ludzi. Bala zaczęły się w . . . l . . .“

Florencja, 13. stycznia. Korespondent tutejszy do dziennika *Nord* donosi za rzecz pewną, że w Rzymie istnieje pod kierunkiem margrabi Bergagli, posła W. księcia tokańskiego komitet, który obecnie werbuje ochotników. Dowództwo wojskowe nad tym oddziałem objąć ma pułkownik Rousselot, legitymista francuski, który w roku 1830 wyszedł z kraju, i u Bourbonów w Lukka i w Parmie przyjął służbę wojskową.

Niemce.

(Wniosek za zniesieniem cechów w Frankfurcie.)

Frankfurt, 17. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu prawodawczego zgromadzenia podał gancarz Hoffmann wniosek: „1. Prosić wysoki senat, aby zniósł wszystkie ograniczenia cehowe i w miejsce ich zaprowadził wolną zgadzającą się z wymaganiami teraźniejszego czasu ustawę przemysłową, a 2. wyrazić nadzieję, że wysoki senat przeszedł jak najspieszniej rzeczoną ustawę do prawodawczego zgromadzenia.“ Wniosek ten przyjęto 69 głosami, jeden tylko piekarz Schäfer oświadczył się przeciw wnioskowi.

Dania.

(Deputacya towarzyszków broni do Króla.)

Kopenhaga, 16. stycznia. Przedwczoraj przyjmował Jego Mość Król deputacyę „Duńskich towarzyszków broni,“ która wyrażała swoje ubolewanie nad wypadkami, jakie zaszły tu niedawno. Król odpowiedział jej między innemi, że po stracie, jaka dotknęła kraj przez pożar zamku Frederiksborg, zasmuciły go te wypadki w dwójnasób więcej, ale też i surowszą odniósł karę.

Z policyantów miano zranić ośmiu ludzi w tych nocnych bójkach, a jednego nawet niebezpiecznie.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Prowincya Kirgizów orenburskich. — Stan mieszczański.)

Petersburg, 13. stycznia. Zauralskie stepy kirgizkie, które potąd zwano „ordą małą,“ otrzymały teraz urzędową nazwę „prowincji Kirgizów orenburskich,“ i własną administracyę. — Z gubernii sarałowskiej otrzymano smutną wiadomość o zarazie na bydło, która w ciągu niewielu tygodni umorzyła większą część wszystkiego bydła rogatego, a mianowicie w dystrykcie Wolsk. Zaraza wybuchła najprzód we wsi Bataj, zżąd wkrótce rozszerzyła się w całej okolicy. — Rozprawa umieszczona w „Kuryerze ruskim“ — „o stanie mieszczańskim, tudzież o potrzebach i życzeniach przemysłowości,“ sprawiła wielkie wrażenie. W rozprawie tej roztrząsano następujące kwestye: Dlaczego rolnicy urzędnicy wybrani przez administracyę gminną są zwykle tak słabego umysłu, że się dają całkiem powodować swoim pisarzom? Dlaczego mieszczenie niechęć dzieciom swym dawać wychowania potrzebnego? Dlaczego handel i przemysł nasz nie robi żadnych postępów? — *Jour. de St. Petersburg* wspomina i o kilku innych broszurach napisanych w kwestyi żydowskiej. W ogóle okazuje się, że w Rosyi rozpisują się teraz o takich sprawach, o jakich za dawniejszej cenzury ścisłej niemogło być nawet i wzmianki.

Odesa, 1. stycznia. Obecnie fortyfikują usilnie Jenikale u wnijsia do morza azowskiego. Niedawno zawinęło tam pięć okrętów szwedzkich, które przywiozły działa przeznaczone do tych fortyfikacyi.

Turecja.

(Odjazd p. Thouvenel. — Stan rzeczy w Serbii.)

Konstantynopol, 11. stycznia. *Journ. de Constantinople* oznajmia bliski odjazd p. Thouvenela z tym dodatkiem, że w sto-

licy tureckiej nauczono się poważać i szacować tak w politycznych jak i rządowych kołach jego znakomite przynioły, i że mianowicie kolonia francuska umie oceniać wielkie zasługi, jakie położył dla Francji w ciągu pobytu swego w oryencie.

— Co do wypadków w Serbii podaje ten sam dziennik następujący artykuł:

„Niektóre dzienniki zachodniej Europy zdają się być w błędzie co do polityki, jaką przybrał rząd cesarski w obec zdarzających się często pożałowania godnych wypadków w Serbii. Tak na przykład w podanym niedawno w naszym piśmie artykule w tej sprawie upatrywali wyraz stale powziętego postanowienia, mieszać się bezpośrednio w wewnętrzne sprawy tego kraju.

Nasz artykuł jednak nie miał takiej doniosłości. Wskazywał tylko z uwiarkowaniem nieregularny i niebezpieczny stan rzeczy, który znają już zapewne wszystkie mocarstwa, a z którego mogą wywinąć się każdej chwili najgorsze zawiątkania. Artykuł ten technął poszanowaniem wszelkich praw, tak przynależnych wysokiej Porcie, jako też narodowi serbskiemu. Na mocy jednak zwierzchniczej władzy, jaką traktaty przyznają rządowi tureckiemu, sądzymy, że rząd ten istotnie jest powołany, nie tylko czuwać nad utrzymaniem swojej powagi w tem Księstwie w granicach prawnych, których nigdy nie przekraczał, ale także ochraniać i bronić przywilejów i praw narodowości serbskiej od wszelkiej samowolności zagrażającej ich naruszeniem.

Zatem zmusza wysoką Portę bardziej interes tego kraju niż własny wystąpić w tej sprawie, kiedy się przekonywa, że książęca familia zapoznaje umyślnie prawa zostającego pod swoim zarządem Księstwa.

Wysoka Porta jest pierwszą instancją, do której uciekać się musi naród serbski, jeśli się obawia naruszenia dawnych od wieków przestrzeganych przywilejów. Wysokiej Porcie przysługują prawo tak imieniem własnem jak i narodu serbskiego udzielać mądrych rad Księciu, który rządzi na mocy przywilejów otrzymanych od kraju, a zatwierdzonych zwierzchniczą inwestyturą Jego Mości Sułtana.

Z takiego to stanowiska zdaje nam się, powinni publicyści zachodu zapatrywać się na politykę otomańską, jeśli chcą dokładnie ją ocenić. Wielką bowiem i słuszną niechęć obudzają w Konstantynopolu bezpotrzebne nadużycia władzy, jakich dopuszcza się rząd serbski to względem opinii publicznej, to względem trybunałów i zgromadzeń publicznych, to wreszcie względem samego ludu i jego własności, a czem kompromituje zarówno bezpieczeństwo prowincji jak i jej granic.

Przyczyny tego szukać można tylko w ambitnych osobistych dążnościach, które jak się zdaje uzyskały stanowczą przewagę nad prawdziwym patryotyzmem.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 21. stycznia. Dzisiejszy *Monitor* donosi: „Cesarz powołał do siebie ministrów: Billaulta, Magne i Rouhera. by naradzać się z nimi nad zapowiedzianem w programie z 5go b. m. osuszeniem moczarów.“

Londyn, 21. stycznia. Wczorajszy *Morning Chronicle* powiada o bliskim traktacie handlowym: Francya zniży cła przywozowe od żelaza i węgla, a Anglia od wina, spirytusów i jedwabiu.

Podług *Spectatora* zamierza traktat handlowy postawić na równi banderę angielską z francuską i znieść opłatę beczkową. Anglia nie będzie pobierać żadnej tary od wywozu węgla; także ma nastąpić rewizya taryfy.

Dzisiejszy *Morning Herald* donosi: Arcybiskup paryski Mr. Morlot, wystąpił z tajnej rady.

Słychać, że w sprawie rybołówstwa w Nowej Foundlandyi stanęła ugoda.

Harrison, kapitan okrętu „Great-Eastern“ utonął.

Turyn, 19. stycznia. Dla słałości Króla odfózona została recepcya posła francuskiego. — Dla zupełnego zrównania prawodawstwa finansowego w dawnych i w nowych prowincjach mianował rząd ośm komisji. — Ministrem robót publicznych ma być Elena, a nauk Bouncompagni. — Odbieranie więźniów lombardzkich miało się rozpocząć 20. w Peschierze.

Florencja, 17. stycznia. Telegrafem miała nadejść wiadomość o zaburzeniach w Viterbie. Z Pesaro wysłano tam oddział Szwajcarów.

Drezno, 21. stycznia. Dzisiejszy *Dresdner Journal* zapowiada ułożenie nowej ustawy przemysłowej dla Saxonii na wzór austriackiej. — Zarazem zaprzecza ten dziennik, jakoby Austria i Wirttemberg miały przystąpić do oświadczenia Prus względem wojennej ustawy związkowej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.20	+ 1.1°	87.8	zachodni	sł.
2. god. po poł.	321.31	+ 3.0°	82.8	„	„
10. god. wiecz.	322.26	- 0.7°	84.5	„	„

Wysokość śniegu 3.00

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. stycznia.

Hotel rosyjski: Krzysztofowicz Ant., z Trybuchowic. — Hr. Tarnowski Stan., z Hołobutowa. — Trzeciński Zb., z Dynowa. — Netrebski Fab., z Dobrosina. — Ks. Lubomirski Adam, z Krakowa. — Hr. Dzieduszycki Alex., z Izidorówki. — Hr. Jabłonowski Stan., z Nastasowa. — Hr. Grünne Ferd., c. k. rotm., i hr. Hompesch Karol, c. k. podpor., z Żółkwi.

Hotel europejski: PP. Ostrorog Leon, z Łukawicy. — Ośmiałowski Sz., z Jancezyna.

Hotel Langa: Br. Stenz Karol, c. k. major, Oross Jul., c. k. major, br. Langner Alf., c. k. rotm., Morbitzer Karol, c. k. rotm., i Schemil Szymon, c. k. rotm., z Żółkwi. — Gontard Henr., c. k. major, Geramb Bern., c. k. rotm., Spörner Hugo, c. k. podpor., br. Pillersdorf Edw., c. k. podporucznik i Syrmay Ign., c. k. porucznik, z Gródka. — Korotyński Józef, c. k. lekarz pułk, z Brzeżan. — Traczewski Piotr, z Brzozowa. — Matlachowski Wojciech, z Dubia.

Hotel angielski: Obertyński Leop., z Stronibab. — Janowski Zygmunt, z Fabijówki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. stycznia.

PP. Münter Hermann, do Waniowa. — Kutkowski Wład., do Czerlan. — Gizowski Józef, do Hermanowic.

W A T E R.

Dziś na scenie polskiej: „Najjaśniejsi Podróżni,” komedia w 3 aktach z francuskiego, i „Nad Wisłą,” krotkowiła w 1 akcie ze śpiewami Ant. Wieniarskiego.

Potem trzecia Reduta.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 24. stycznia

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79.70. Metaliki po 5% za 100 zł. 72.70; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje in-

demnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akce Banku narodowego sztuka 868. —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 203. —; niższo-aust. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 114.50. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 133. — Medyolan za 100 zł. waluty austrack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.28 1/10, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 24. stycznia.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	18	6	24
Dukat cesarski	6	22	6	28
Półimperyj zł. rosyjski	10	68	10	88
Rubel srebrny rosyjski	2	7	2	10
Talar pruski	1	98	2	3
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	84	50	85	17
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } bez	72	8	72	83
5% Pożyczka narodowa	78	85	79	73
				kuponów

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 24. stycznia.

	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	—	—
„ przedał „ 100 po	85	—
„ dawał „ 100	84	50
„ żądał „ 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	26 1/2

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. stycznia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	68.25	68.50
Z pożyczki narod. po 5%	80. —	80.20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—
Metaliki po 5%	72.90	73.25
dtto. „ 4 1/2%	64. —	64.25
dtto. „ 4%	56.25	56.50
dtto. „ 3%	42.75	43.25
dtto. „ 2 1/2%	36. —	36.25
dtto. „ 1%	14.10	14.20

Przez. do wylos. z r. 1834 385. — 390. —

„ 1839 120.25 120.50

„ 1854 112.25 112.50

Renty Como po 42 lir. aus. 15.50 16. —

Wylos. obl. dawn. po 5% 70. — 70.50

„ 4 1/2% 62. — 62.50

„ 4% 54.50 55. —

„ 3 1/2% 47. — 47.50

„ 3% 64. — 65. —

Przez. do los. obl. daw. długu państ. po 5% 60. — 62. —

„ 4 1/2% 54. — 55. —

„ 4% 48. — 49. —

„ 3 1/2% 43. — 44. —

„ 5% 70. — 70.50

„ 4 1/2% 62. — 62.50

„ 4% 54.50 55. —

dtto. z procent za granicą „ 4% 54.50 55. —

B. Krajów koronnych

Niższej Austrii 91. — 92. —

Węgier 72.75 73.25

Ban. Tem., Kroaty 71.50 72.50

i Sławonii 72.50 73. —

Galicyi 70.50 71. —

Bukowiny 70.50 71. —

Siedmiogrodu 86. — 94. —

innych krajów kor. 86. — 94. —

Z klauz los. r. 1867 — —

Lom. wen. pożycz. z r. 1850 100.50 — —

Wen. pożyczka z r. 1859 80.50 81. —

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł. 24. —

„ 2 1/2% za 100 zł. 21. —

„ 2 1/4% za 100 zł. 18. —

„ 2% za 100 zł. 16. —

„ 1 3/4% za 100 zł. 14. —

3. Akce.

Banku nar. 871. — 873. —

Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. 201.80 202. —

Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. 584. — 586. —

Póln. kolei po 1000 zł. m. k. 1970 — 1972

Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 279. — 279.50

Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. 176.50 177. —

Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. 137.50 138. —

Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty 105. — 105. —

Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty (50%) 162.50 163.50

Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 60 zł. (30%) 90.50 91. —

Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. 24. — 26. —

dtto. II. emis. po 200 zł. m. k. 55. — 60. —

Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k. 575. — 580. —

Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k. — —

z wpłaty 60 zł. (30%) — —

Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. 200. —

4. Listy zastawne.

Banku naro- { 6let. po 5% 101.50 102. —

dowego { 10 „ 5% 97.50 98. —

w mon. kon. { przeznac. do los. po 5% 92.50 93. —

na 12 m. 5% po 100 zł. 100. — —

Banku naro- { za 100 zł. 100. — —

dowego { przez. do los. po 5% 88.50 88.75

w wal. austr. { po 5% 88.50 88.75

Gal. Tow. kred. po 4% 84.50 85. —

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k. 91.50 92. —

Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. 134.50 135. —

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 91. — 91.50

Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 130. — 132. —

Kol. Gloggn. za 100 zł. 84. — 84.50

Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. 91.50 92.50

Lloyda za 100 zł. 88.50 89.50

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 105. — 105.50

Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. 103.25 103.75

Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a. 128. — 129. —

Pożycz. miasta Bady po 40 zł. w. a. 33. — 38.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. — —

Augsburg za 100 zł. w. p.-n. 112. — 112.25

Berlin za 100 tal. — —

Wrocław za 100 tal. — —

Frankfurt za 100 zł. w. p.-n. 112.25 112.25

Genewa za 100 lir. piem. — —

Hamburg za 100 M. B. 99. — 99. —

Lipsk za 100 tal. — —

Liwna za 100 lir. tosk. — —

Londyn za 10 ft. szt. 130.75 131. —

Lugdun za 100 fr. — —

Medyolan za 100 zł. w. a. — —

Marsylia za 100 fr. 52. —

Paryż za 100 fr. 52. —

Praga za 100 zł. w. a. — —

Tryest za 100 zł. w. a. — —

Wenecya za 100 zł. w. a. — —

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł. 19. —

Konstantynopol za 100 piast. tur. — —

Dyskonto weks. Bank. nar. 5%

Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ. 5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men. 6 zł. 19 c

dtto. pełnej wagi 6 „ 18 „

Korona 17 „ 95 „

Półkorona — „ — „

Napoleonondor — „ — „

Rosyjski impery. — „ — „

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c

KRONIKA.

(Czternasta lista składek z wykupna kart od powinszowania Nowego roku.)

Złożyli PP.: Ignacy Fedorowicz 2 zł., Stöhr 1 zł., N. N. 30 c, Rötzt 30 c., August Rożanowski 40 c., Kamiński 1 zł., Alfred Młocki 10 zł., pani Dąbska 2 zł., pani Skwarczyńska 1 zł., pani Dzieduszycka 1 zł., Jan Wolfshofer 2 zł., Rogalski 1 zł., Pirer 20 c., Anton Sieber 5 zł., doktor Berthleff 2 zł., Marek 1 zł., Mańkowski 1 zł., N. N. 50 c., Szutkowski 1 zł., Kaspar Boezkowski 3 zł., J. L. Singer 2 zł., doktor Landesberger 1 zł., Völker 1 zł., August Baumgarten 1 zł., Foltá 50 c., Kornel Winnicki 1 zł., Jelinek 25 c., Berezowski 25 c., Piotr Madejski 1 zł., doktor Madejski 1 zł., doktor Nowiński 1 zł., Piotr Styczynski, c. k. radca sądu krajowego 1 zł., N. N. 50 c., Dobrowolski 50 c., Pawecki, c. k. notaryusz 1 zł., pani Brettner 1 zł., Herald 20 c., Jasiński 40 c., Szymon Sochocki, c. k. radca 1 zł., pani Göttinger 1 zł., Jan Schmidt 50 c., Kobierski 1 zł., Prokop 10 c., N. N. 20 c., Nietarski 40 c.; suma 54 zł. 60 c., do tego z ostatniej listy 881 zł. 74 1/2 c.; — razem 636 zł. 34 1/2 c. w. a.

(Dropie.) Koło Alad w komitacie sztulweissenburskim spadł d. 21go grudnia przy 5 do 6 stopni mrozu, gęsty deszcz, który grubą powłoką lodu okrył ziemię i w wielki kłopot wprowadził zimujące w tych stronach drogie. Podczas trzydziestogodzinnej ulewy poobmarzały im pióra gęstymi sopłami, przeccio ociążały te z natury już ptaki nie mogły żadnego użytku robić z swych

skrzydeł. Wieśniacy łapali je rękami żywcem lub ubijali motykami. W okragłej liczbie ubite przynajmniej 150 do 200 sztuk. Najwięcej bo aż 32 sztuk złapał pewien chłop z Retszilas. Z małemi wyjątkami odwieziono całą zdobycz na targ do Kis i Sarbogard, gdzie sztuka kosztowała 2 zł. Mięso poszło po większej części na uwędzenie.

(Dla czego kury w zimie jaj nie niesą?) Pierzenie się jest jakiś czas przeszkodą w płodzeniu jaj; czas ów zależy bardzo mocno od przewyżki karmy nad ilość potrzebną do utrzymania życia. Byłe znaleźć tanie bardzo odpadki, a zdadne na karmę dla kur, wówczas potrwa przy obfitem żywieniu pierzenie 4 tygodnie, a zamiast 80 lub 100 jaj, zniesie każda kura rocznie 200, bez względu, czy kurniki ogrzane będą na kilkanaście stopni w porze zimnej, czy tylko tyle, aby woda w nich nie marzła. Jajo bowiem jest, pod względem swego składu chemicznego, mięsem w wodzie rozpuszczonem, i powstać może jedynie przy karmie obfitej i zawierającej wiele części bardzo do mięsa zbliżonych. Pewien gospodarz pod Paryżem, wychodząc z wyłożonej tu zasady chowu kur, ugodził się z fabryką, zabijającą konie do pracy niezdadne o mięso końskie, zaprawione w beczkach solą i pieprzem, i karmi niem kury. Karmienie to okazało się tak korzystnem, że liczbę swych kur z 300 na 1200 powiększył. Na rzecz przeznaczone kury karmi dwa tygodnie zbożem. J. B. R.